

og mindre Istandsættelser af fredede Ejendomme, er der opført et Beløb af 20 000 Kr.

Beløbet er med Ministeriets Sanktion i hvert enkelt Tilfælde blevet anvendt som Tilskud til Istandsættelse eller nødvendig Vedligeholdelse af fredede Bygninger, naar Ejeren ikke selv har magtet at gennemføre de af Bygningssynet ønskede Arbejder, jfr. nævnte Lov om Bygningsfredning § 7.

Siden Loven om Bygningsfredning blev givet i 1918, har nævnte Bevilling været opført uforandret fra Aar til Aar med de nævnte 20 000 Kr. uden nogen Regulering paa Grund af den siden stedfundne Prisstigning og uden Hensyn til, at Loven nu, 28 Aar senere, efter Sagens Natur omfatter et langt større Antal Bygninger end da.

Antallet af fredede Bygninger er i det nævnte Tidsrum blevet firedoblet, og Bygeomkostningerne er efter Opgivelse fra Det statistiske Departement steget ca. 80 pCt., hvorfor Bygningssynet har maattet vise den største Tilbageholdenhed over for Indehavere af fredede Bygninger med Hensyn til Tilsagn om Tilskud til meget paakrævede Istandsættelsesarbejder. Dette Forhold er til stor Skade for de Bevaringsbestræbelser, som Loven søger at understøtte, og dets uheldige Virkninger forstærkes ved den — ikke mindst for disse Bygninger, hvorover Ejeren frie Raadighed er begrænset — mere tyngende Skattebyrde, idet de kulturelt værdifulde gamle Bygninger, som det er Lovens Hensigt at bevare, principielt er belagt med samme Skattepligt som mere moderne Bygninger med højere Brugsværdi, hvilket ofte medvirker til at gøre den fornødne Vedligeholdelse vanskelig for Ejeren. For at fremme Lovens Effektivitet bør der utvivlsomt føres et mere planmæssigt Tilsyn med de fredede Bygninger, end det hidtil har været muligt, men i Forbindelse med Afsyningen vil der uvægerlig blive rejst flere Krav om Vedligeholdelses- og Restaureringsarbejder, hvori det undertiden vil være nødvendigt, at Staten parteciperer.

Hertil kommer, at der først ved Ydelse af et saadant Tilskud skabes nogenlunde tilfredstillende Sikkerhed mod Nedrivningsønsker fra Ejeren egen Side, idet det efter Loven er en Betingelse, at Ejeren er villig til at underskrive en Deklaration, hvorved Bygningen henlægges som fredet Mindesmærke under Nationalmuseet. Denne Deklaration kræves tinglyst med tilfredstillende Plads i Prioritetsordenen, og der vil ogsaa fremtidig, selv om Bevillingen forhøjes, i Medfør af Lovens § 7 kræves særlig Lovhjemmel, hvis Forholdene skulde nødvendiggøre, at der til en enkelt Bygning ydes et større Tilskud end 20 000 Kr.

Det særlige Bygningssyn har derfor indstillet, at den hidtidige Bevilling paa 20 000 Kr. forhøjes til mindst 50 000 Kr., og nærværende Ministerium har under Hensyn til den betydelige kulturelle Værdi, der maa tillægges Bevaringen i bedst mulig Stand af de af Loven omfattede Bygninger i Forbindelse med de store Opgaver, som i denne Anledning paahviler Det særlige Bygningssyn, kunnet anbefale denne Indstilling, hvorimod Finansministeriet, hvem Sagen har været forelagt, kun har kunnet tiltræde, at Kontoen søges forhøjet med 10 000 Kr.

Under Hensyn hertil skal man herved anmode det ærede Udvalg om ved 2den Behandling i Folketinget af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1947—48 at fremsætte følgende Ændringsforslag som stillet af Undervisningsministeriet med Finansministeriets Tilslutning:

Til § 21 VII. G. Det særlige Bygningssyn. 4. Erstatninger i Henhold til Lov af 12. Marts 1918 og mindre Istandsættelser af fredede Bygninger.

Kontoen forhøjes med 10 000 Kr.

M. HARTLING.

Vagn Jensen,
Fm.

Til Folketingets Finansudvalg.

Forslaget tiltrædes.